

روش های درمان دررفتگی شانه

1- **جا انداختن شانه:** پزشک با حرکات خاص، استخوان های شانه را به محل صحیح باز گردانده و در رفتگی را جا می اندازد. در این حالت با توجه به مقدار درد و ورم، ممکن است نیاز به مسکن یا ماده بی حسی وجود داشته باشد.

2- **عمل جراحی:** در موارد نادر، در صورتی که اعصاب یا رگ های خونی فرد آسیب دیده باشد، ممکن است نیاز به عمل جراحی باشد.

3- **بی حرکت کردن:** پزشک ممکن است از آتل برای چند روز تا چند هفته به منظور بی حرکت کردن وضعیت شانه و بازو استفاده کند.

4- **دارو:** پزشک ممکن است داروهای مسکن یا شل کننده عضلات برای بیمار با هدف راحتی بیشتر در زمان درمان و بهبود شانه و بازو تجویز کند.

5- **توان بخشی:** پس از اینکه آتل بیمار برداشته شد، برنامه توانبخشی تدریجی برای بازیابی دامنه حرکت، نیرومندی و ثبات مفصل شانه برای وی شروع می شود.

ورزش و حرکات اصلاحی: قبل از شروع استفاده از این حرکات ها الزامی است درباره مناسب بودن آنها برای خود با متخصص فیزیوتراپی صحبت نمایید.

سمت جلو حرکت میکند و در دررفتگی خلفی شانه، سر استخوان بازو به خلف یا عقب حفره گلوئید جابجا میشود. دررفتگی قدامی شانه بسیار شایعتر از دررفتگی خلفی است.

شایعترین علت دررفتگی مفصل شانه، زمین خوردن با کف دست یا بر روی شانه است و در ورزشکاران، کشتی گیران و افراد مسن بسیار شایع است. دررفتگی مفصل شانه شایعترین دررفتگی مفصلی در انسان است با این حال در بچه ها بندرت اتفاق میفتد.

•• علائم در رفتگی

- ظاهر شانه غیر طبیعی است
- ورم یا کبودی شانه
- درد شدید

عدم توانایی برای حرکت دادن مفاصل شانه در رفتن شانه می تواند همچنین باعث بی حس شدن، ضعف یا احساس سوزش در نواحی نزدیک آسیب دیدگی مثل ناحیه گردن یا پایین بازوی فرد شود. عضلات شانه ممکن است در این حالت دچار اسپاسم و گرفتگی شوند و این مشکل معمولاً با افزایش درد همراه است. دررفتگی کتف می تواند در نتیجه آسیب های ورزشی، صدمات مربوط به فعالیت های شدید، افتادن یا تصادف ایجاد شود.

در رفتگی مفصل شانه

متحرکترین مفصل بدن است. این مفصل در جهات مختلف میچرخد و همین امر احتمال در رفتگی این مفصل را افزایش میدهد. مفصل شانه از در کنار هم قرار گرفتن دو استخوان تشکیل میشود. قسمت بالایی استخوان بازو که به سر استخوان بازو معروف است با قسمتی از استخوان کتف که آنرا حفره گلوئید می گویند در کنار یکدیگر قرار میگیرند و مفصل شانه را بوجود میآورند. پایداری مفصل شانه معمولاً توسط بافت هایی که در اطراف مفصل وجود دارد تامین میشود. رباط ها و عضلات اطراف مفصل شانه، سر استخوان بازو را در سر جایش و در داخل حفره گلوئید پایدار نگه میدارند. در حین دررفتگی مفصلی، این بافت ها پاره میشوند. در، دررفتگی شانه سر استخوان بازو از این حفره خارج میشود.

دررفتگی مفصل شانه چگونه ایجاد میشود؟

دررفتگی شانه به دو نوع دررفتگی قدامی و خلفی تقسیم بندی میشود. دررفتگی قدامی وقتی است که سر استخوان بازو از حفره گلوئید خارج شده و به

5- **انبساط شانه:** در حالت ایستاده به صورتی قرار بگیرید که پشت شما به یک دیوار باشد. سعی کنید آرنج خود را از پشت به سمت دیوار فشار دهید.

6- **حرکت دور کردن شانه:** در حالت ایستاده به صورتی قرار بگیرید که سطح خارجی بازوی آسیب دیده شما به دیوار باشد. سعی کنید کل بازوی خود را به طرف دیوار فشار داده و حرکت دهید.

منابع:

1- برونر و سودارث - پرستاری داخلی جراحی (2018)

2- ارتوپدی (2914 - انتشارات اندیشه رفیع - چاپ اول

3-

عنوان	در رفتگی شانه
تهیه کننده	معصومه اکبری
سمت	سر پرستار
تایید کننده	کمیته آموزش به بیمار
مسئول علمی بخش	دکتر وزانی
سال تهیه	زمستان 1401
ناظر کیفی	واحد آموزش

تمرین های قابل استفاده برای فیزیوتراپی بعد از دررفتگی شانه به شرح زیر هستند :

1- **خم کردن شانه:** در حالت نشسته قرار بگیرید. بازوی آسیب دیده را با دست دیگر از زیر آرنج بگیرید. به آرامی به جلو خم شوید. بازوی خود را تا هنگامی که درد به شما اجازه می دهد به سمت بال و پایین حرکت دهید.

2- **حرکت پروانه شانه:** در حالت نشسته قرار بگیرید. بازوی آسیب دیده خود را با دست دیگر از زیر آرنج بگیرید. به آرامی به جلو خم شوید. بازوی آسیب دیده خود را تا هنگامی که درد به شما اجازه می دهد به طرفین حرکت دهید.

3- **چرخش شانه به پهلو:** در حالت نشسته قرار بگیرید. آرنج خود را به طرفین بدن چسبانده و مچ دست آسیب دیده) دستی که دچار دررفتگی شانه شده است) را با دست دیگر بگیرید. به آرامی دست خود را در حالت زاویه 09 درجه نسبت به بدن خود حرکت دهید. بیشتر از این دست خود را حرکت ندهید و پس از این حرکت به وضعیت عادی باز گردید.

4- **خم کردن شانه:** در حالت ایستاده روبروی یک دیوار قرار بگیرید. سعی کنید مشت خود را به سمت دیوار فشار دهید.